

– Uuden europarlamentaarikon pitää osata olla oikealla tavalla äänessä oikeaan aikaan. Mieluiten enemmän kuin vähemmän, sanoo Helsingin keskustassa liputtanut uusi meppi Petri Sarvamaa.

Polte vei Brysseliin

Kotimaa: Kun työtä on, niin se tehdään täysillä. Jokaisille kokkareille ei jäädä pyörimään, kuuluu uuden mepin ohjenuora.

Anita Simola

Helsinki, Strasbourg

Kampintorilla tuulee. Kokoomuksen tuore europarlamentaarikko Petri Sarvamaa innostuu heiluttamaan hulmuavaa unionin lippua autiolla torilla ja kiinnittää ohikulkijoiden huomion. Ketkähän Eurooppaan hurahaneet siellä heiluvat? Hetki sitten Suomen toimistossa on päättynyt meppien aamukahvit, joissa pähkäiltiin väärentämisenvastaisen kauppasopimuksen mutkikkuutta. Sarvamaalla on jo kanta asiaan. Seuraavalla viikolla tapaamme hänet Strasbourgin täysistunnossa.

Bryssel eri toimintoinen on tuttu kaupunki pitkän toimittajanuran tehneelle mepille, mutta Ranskan Strasbourg on vieraampi. Hän voitti aikoinaan ulkomaantoimittajien kisassa palkinnon, joka oli tutustumismatka Brysseliin tai Strasbourgisiin silloisen mepin Paavo Värysen isännöimänä. Palkinto jäi kuitenkin käyttämättä.

Toisella täysistuntokerralla Sarvamaa on jo kuin kotonaan kaupungissa.

Hän on uinut sulavasti Ville Itälän saappaisiin, jotka vapautuivat Itälän lähtiessä Euroopan tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi.

Sarvamaa muistetaan ehdokkuuksistaan niin eduskunta- kuin eurovaaleissa, mutta ennen kaikkea Ylen A-studio-ohjelmasta.

– Hänellä oli ihanan rauhallinen tapa tuoda asiat esille, kuuluu varttuneen naisväen kommentti charmantista tv-toimittajasta. Toisia hänen itsevarma ja kärjistävä tyylinsä taas ärsytti.

Rauhallisesta esiintymisestä EU-parlamentissa ei ole vielä tietoa muutaman viikon jälkeen, mutta aidosti ahkera ja utelias hän tuntuu olevan. Ensi viikot eivät ole tuoneet vastaan suuria yllätyksiä tai hämmennyksen aiheita, mutta käsiteltävien asioiden laajuus ja määrä ovat hiukan yllättäneet. Sarvamaa painottaakin, että mitä ahkerampi on nyt, niin sitä nopeammin pääsee sisälle juonikuvioihin.

Edellisiltana hän oli jäänyt jumiin Amsterdamin lentokentälle.

Hotelliin hän pääsi vasta iltamyöhällä. Paperit piti kuitenkin lukea läpi istuntoa varten ja aika hurautti aamukolmeen.

Harhakuvia mepin työn raskaudesta ei ole. Koko ajan on oltava liikkeellä ja tehtävä joka päivä parhaansa.

Jatkuva reissaaminenkaan ei hirvitä; ulkomaantoimittajana matkustamisesta on tullut elämäntapa. Kansainvälisillä areenoilla hän on kuin kotonaan.

Oppi-isänä on ollut Alexander Stubb. Silloin kun tehdään, niin tehdään täysillä. Ei jäädä pyörimään jokaisille kokkareille keskustelemaan jokaisen kanssa. Tästä nyrkkisäännöstä myös Sarvamaa pyrkii pitämään kiinni.

Yhteiskunnallinen vaikuttaminen on kiinnostanut koko iän.

Ensimmäinen poliittinen herääminen tapahtui jo vuonna 1968, kuin Robert Kennedyä ammuttiin. Äiti kehotti pihalla leikkinyttä Petriä tulemaan sisälle kuuntelemaan uutisia.

Aikuisuuden kynnyksellä oli selvyys, että hän haluaa kirjoittaa ja vaikuttaa.

Sarvamaa oli Yhdysvalloissa kirjeenvaihtajana neljä vuotta. Halu lähteä mukaan politiikkaan alkoi muhia hänen palattuaan Suomeen. Vuonna 2007 hän seurasi eduskuntavaalien tuloslaskentaa kansalaisen näkökulmasta. Silloin hän tunsu sellaista poltetta, että tuonne on päästävä mukaan.

Vaikka maailma muuttuu jatkuvasti, Sarvamaa näkee, että todellinen suuri murros on tapahtunut parin vuosikymmenen aikana arvokeskusteluineen, maahanmuuttopolitiikkoineen ja vaalirahakohuineen.

Tässä kaikessa pyöryksessä media ei ole toimija. Sen tehtävänä on raportoida ja heijastella asioita. Jos jokin menee pieleen, niin ei siitä auta syyttää mediaa.

Seuraavat EU-vaalit ovat parin vuoden kuluttua.

Kokoomusmeppi ei kerro, aikooko hän olla ehdolla. Tärkeintä on keskittyä nykyhetkeen ja tehdä työnsä niin hyvin kuin mahdollista. Se on ennen kaikkea verkostojen luomista.

Jos alkaa pohtia tulevaisuutta nyt, niin askelmerkit saattavat mennä sekaisin. Mutta yhden asian hän lupaa: toimittaja hän on jollakin tasolla vastedeskin.

Toimittajat eivät poliittisista sidoksistaan paljonkaan huutele. Näin ei tehnyt Sarvamaakaan.

Kokoomuslaisille olikin aika paukku, kun hän itse otti yhteyttä kokoomukseen.

– Tulen tavallaan kaapista ulos.

Sarvamaa on syntynyt Joensuussa, mutta muuttanut perheensä kanssa jo vauvaikäisenä Helsinkiin. Hänen isänsä on venäläinen, joka asui tsaarin ajan Pietarissa.

Isältään Sarvamaa ja etenkin hänen lapsensa ovat perineet musikaalisuutensa.

– Isäni kertoman mukaan Chopinin pikkuserkku antoi hänelle musiikkitunteja Pietarissa. Isälläni oli absoluuttinen sävelkorva.

Todennäköisesti Sarvamaallakin on upea lauluääni, mutta näyte pitää jättää toiseen kertaan. Valiokuntakokous kutsuu ja keväistä Strasbourgia ehtii ihastella vain lasiseinien läpi.

Sitaatti

Tulin

tavallaan kaapista ulos.

Petri Sarvamaa

toimittaja kuvaa yhteydenottoaan

kokoomukseen

Kuka?

Petri Sarvamaa

51-vuotias, syntynyt Joensuussa.

Ehdokkaana EU-vaaleissa 2009. Sijoittui toiselle varasijalle.

Aloitti parlamentissa maaliskuussa.

Ollut ehdolla myös eduskuntavaaleissa.

Ylessä uutis- ja ajankohtaistoimituksissa vuoteen 2010.

Kirjeenvaihtajana Yhdysvalloissa neljä vuotta.